

Güneşli Sabahlar

– MESUT ÇİFTÇİ · 20 Ocak 2016

GÜNEŞLİ SABAHLAR

Işıklar kapandığında başlar ağıtlar,
Karanlığın içinde büyür çığlıklar,
Yalnızca hastalıklar değildir geceleyin azıtan,
İnsan ruhunun üzerinde de gezinir gecenin laneti,
Sonra hiçbir şey olmamış gibi uyanır insan,
Güneşli bir sabaha.

Geceleyin olur aslında ne olursa,
Şehvet ve nefret iç içedir.
Dokunulmaya aç bedenler sıırsıklam sarılırlar çarşafalara,
Hiç bitmesin bu pürüzsüz sıcaklık diye düşlerken,
Davetkâr ıslaklıklarda son bulur hazzın dokunulmazlığı.
Sonrası koşup da ulaşamamanın pişmanlığı,
Sonrası unutmak için uyumak.

Öyle bir açlık gizlidir ki çıplak bedenlerin içinde,
Hiçbir zaman hiçbir dokunuş doyuramaz bu açlığı,
Doyuruldukça derinleşir,
Doyuruldukça yutar bedenini insanın.
Aptal aptal gezinirken şehvetin karanlık yollarında,
Birbirine aşık bedenler,
Çıkmaz sokakta görmeye başlarlar birbirlerinin mahremlerini.

İşte en sevdiğinin bu halini görmek için dertlenirsin,
Gördüğünde ise ıssızlaşır birdenbire ruhun
Ve insan istediğine kavuştuğunda eskimiştir isteğin,
Yeni şeyler istemeye başlarsın sonra.
Güneşli sabahlarda son bulur bu yenilik isteği,
Geceyi hatırlamamak için boş sözler edilir.
Geceyi hatırlayan ise geceden alacağı olandır.

Geceleyin bozular tüm yeminler
Ve güneşli sabahlarda hatırlanır tekrar.

Kim bilir kaç beden gezinir gecenin içinde aç aç,
Kim bilir kaç yemin bozulur gecenin karanlığında,
İyi ki güneşli sabahlar var.

MESUT ÇİFTÇİ